

# بازی سازی

چه کسی از بازی بدش می‌آید، مخصوصاً وقتی پای بازی‌های رایانه‌ای در میان باشد. خیلی از نوجوان‌ها دوست دارند که زمان زیادی را صرف بازی‌های رایانه‌ای کنند. ولی خب، بازی زیاد هم آدم را از کارهای مهمی که باید در طول روز انجام بدهد دور می‌کند. حتماً دارید می‌پرسید که وقتی بازی رایانه‌ای خیلی دوست دارید، چطور می‌توانید آن را از زندگی‌تان حذف کنید؟ در پاسخ به سؤالتان باید گفت که قرار نیست چیزی حذف شود، شما با یک برنامه‌ریزی خوب، تلاش و یادگیری، می‌توانید خودتان سازنده یک بازی شوید. چه چیزی از این بهتر که آدم بتواند هم علاقه‌اش را دنبال کند و هم از آن پول در بیاورد. شاید فکر کنید چنین چیزی غیرممکن است، ولی وقتی این گزارش را بخوانید، متوجه خواهید شد که غیرممکن نیست.

## تنها مرکز آموزش بازی سازی

در دنیای امروز، به راحتی می‌توان خیلی چیزها را با جست‌وجو در اینترنت آموخت و ساخت بازی هم یکی از کارهایی است که می‌توان آن را تا حدود زیادی به این شکل یاد گرفت. اما قطعاً برای ساخت یک بازی که حرفه‌ای باشد و بتوان آن را برای ارائه وارد بازار کرد، باید حتماً از افراد حرفه‌ای کمک گرفت.

«بنیاد ملی بازی‌های رایانه‌ای» فعالیت‌های زیادی دارد و یکی از کارهای آن، آموزش در زمینه بازی‌های رایانه‌ای است. فرزانه شریفی، مدیر آموزش انستیتو ملی بازی‌سازی در بنیاد ملی بازی‌های رایانه‌ای می‌گوید: «انستیتو ملی بازی‌سازی، تنها مرکز آموزشی و رسمی دولتی در زمینه بازی‌سازی است که حتی مشابه خصوصی آن هم به این شکل وجود ندارد. این مرکز حدود ۱۲ سال است که فعالیت می‌کند و بازی‌سازی را به شکل جامع و کامل، آموزش می‌دهد. استادان این مرکز، بازی‌سازهای حرفه‌ای و مدیران شرکت‌های موفق بازی‌سازی هستند»

یکی از مهم‌ترین هدف‌های این مرکز، آموزش به شکل حرفه‌ای است تا جایی که افراد بتوانند با مهارتشان استخدام شوند و برای خودشان کسب و کاری در زمینه بازی، راه بیندازند. در سال گذشته، ۴۵۰ دانش‌پژوه داشتیم که در قسمت‌های فنی، هنری، طراحی و رسانه فعالیت می‌کردند. با توجه به نیاز صنعت، یک قسمت جدید هم برای کسب و کار راه‌اندازی کرده‌ایم. علاوه بر برگزاری کلاس، مشاوره هفتگی به شکل رایگان و کارگاه آموزشی (ورک‌شاپ) نیز برگزار می‌شود. بچه‌ها می‌توانند از سن ۱۵ سال به بالا در این کلاس‌ها شرکت کنند. هر سال حدود سه ترم تحصیلی و آموزشی دارد که بعد از پایان آن، به شرکت‌کنندگان گواهی‌نامه داده می‌شود. یک قسمت دیگر هم، مرکز رشد بازی‌سازی است که تیم‌های مستقر در این مرکز، بسیار قوی هستند و توانسته‌اند بازی بسازند.»





## فقط پول برایم مهم نیست

سینا رضانی - ۱۳ ساله

من از سن هشت سالگی، به بازی رایانه‌ای علاقه داشته‌ام و کلی بازی کرده‌ام. وقتی سنم کمی بیشتر شد، تصمیم گرفتم که خودم بازی بسازم. برای همین، از اینترنت کمک گرفتم و فیلم‌های آموزشی زیادی دیدم. بدون اینکه کلاس بروم، خیلی چیزها را یاد گرفتم و یک بازی ساختم. بازی من دو بعدی است و بعد از اینکه به نتیجه نهایی برسم، ساخت یک بازی سه بعدی را شروع می‌کنم. بعد از ساخت اولین بازی، تصمیم گرفتم که به کلاس‌های انستیتو ملی بازی‌سازی بروم تا هم چیزهای بیشتری یاد بگیرم، هم بتوانم با راهنمایی استادان، بازی خودم را برای عرضه به بازار آماده کنم. یکی از مهم‌ترین کارهایی که باید برای بازی‌ام انجام بدهم، این است که آنقدر روی آن کار کنم که کسی به راحتی نتواند آن را هک کند. به نظرم انجام بازی به‌عنوان بازیکن و پیش بردن آن تا مرحله آخر، حرفه‌ای بودن نیست و افرادی که یک بازی را هک می‌کنند، با وجود اینکه کار خوبی انجام نمی‌دهند، ولی خیلی حرفه‌ای هستند.

ساخت بازی را خیلی دوست دارم و می‌توانم از آن پول به دست آورم. ولی برای من فقط پول مهم نیست و اینکه ببینم دیگران با آنچه من ساخته‌ام، بازی می‌کنند و درباره‌اش نظر می‌دهند، برایم مهم‌تر است. البته بازی‌سازی می‌تواند شغل آدم هم باشد، ولی خیلی‌ها به چشم شغل به آن نگاه نمی‌کنند که اشتباه است. چون استادانی را می‌شناسم که شغلشان همین بازی‌سازی است. خودم دوست دارم پزشک شوم و بازی‌سازی را در کنار آن دنبال کنم. برای بازی‌سازی زحمت و تلاش مهم است، ولی علاقه هم خیلی اهمیت دارد. به غیر از این، بازی‌ساز باید پشتکار و صبر داشته باشد و ساخت بازی را وسط راه رها نکند و تا آخر آن را ادامه بدهد. برای ساخت بازی باید توجه داشت که آن بازی هم سرگرم‌کننده باشد و هم باعث خسته شدن افراد نشود.

## اگر بخواهی، حتماً می‌توانی

اگر ستان کمتر از ۱۵ سال است، نگران نباشید، چون در صورت داشتن برخی ویژگی‌ها باز هم می‌توانید در کلاس‌ها شرکت کنید. خانم شریفی می‌گوید: «داشتن علاقه به ساخت بازی و پشتکار برای این کار، خیلی مهم است. بسیاری از بچه‌ها به جای اینکه بازی‌ساز شوند، دوست دارند فقط بازی کنند که این کافی نیست. علاقه به توسعه و تولید بازی، پایه این کار است. برخی از دانش‌پژوهان با وجود اینکه سنشان زیر ۱۵ سال است، آنقدر به بازی‌سازی علاقه داشتند که توانستند در کلاس‌ها شرکت کنند. مثلاً یکی از بچه‌ها با وجود اینکه ۱۳ سال سن دارد، خودش قبل از آمدن به کلاس‌های اینجا موفق به ساخت بازی شده و آن را در یک فروشگاه دیجیتالی داخلی گذاشته است و به این شکل کسب درآمد می‌کند. علاقه در کنار داشتن استادان خوب و حرفه‌ای می‌تواند باعث موفقیت شود.

ورود به دنیای بازی‌سازی نه تنها سخت نیست، بلکه بسیار لذت‌بخش است و یک مسیر اشتباه که آدم در آن شکست بخورد، به حساب نمی‌آید. چون بازی به‌عنوان یک کسب و کار دنیای مدرن، شناخته شده است و روز به روز پیشرفت می‌کند. نکته جالب اینکه صنعت بازی‌سازی در زمانی که کرونا شیوع پیدا کرد، نسبت به قبل درآمدزاتر شد؛ چون بیشتر افراد در خانه بودند.»







## بازی‌سازی و آینده خوب

محمد حسن شرعی - ۱۴ ساله

از کودکی بازی رایانه‌ای را خیلی دوست داشتم و ساعت‌ها پای بازی می‌نشستم تا اینکه سنم بیشتر شد و به این نتیجه رسیدم وقتم را به جای انجام بازی، به یادگیری و ساخت بازی اختصاص بدهم. برای همین، تصمیم گرفتم به کلاس‌های انستیتو ملی بازی‌سازی بروم تا بتوانم با برنامه‌ریزی در این حوزه به موفقیت برسم. الآن تأسف می‌خورم که از سن کمتر وقتم را برای ساخت بازی نگذاشتم.

یکی از خوبی‌های بازی‌سازی برای ما نوجوان‌ها این است که کدنویسی بازی‌سازی، به نسبت کدنویسی برنامه‌نویسی، خیلی کمتر است. پس اگر علاقه وجود داشته باشد، یادگیری آن چندان سخت نیست. اگر کسی در استفاده از رایانه مهارت نداشته باشد و تنها بتواند کارهای خیلی معمولی را با آن انجام بدهد، باز هم امکان یادگیری بازی‌سازی را خواهد داشت. اگر در ابتدای آموزش بازی‌سازی آدم متوجه چیزی نشود، با تمرین می‌تواند به راحتی یاد بگیرد.

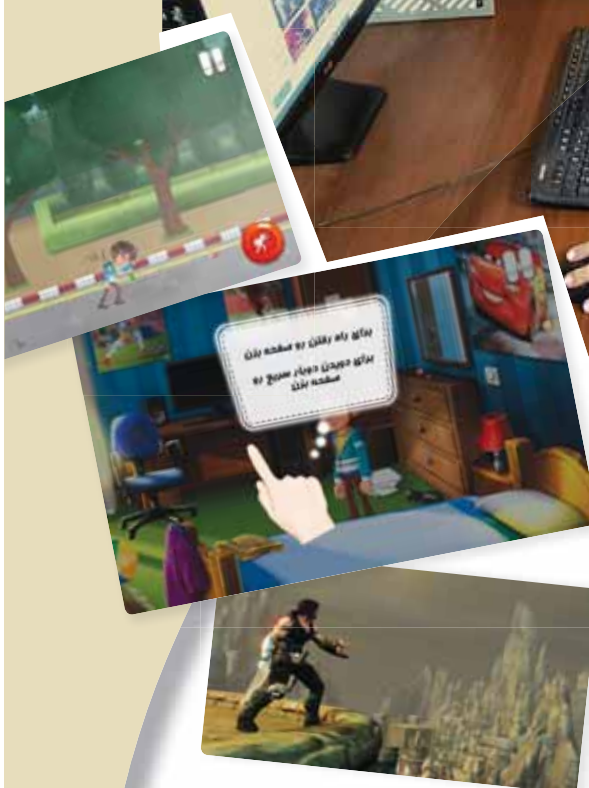
به‌طور کلی بازی‌سازی خیلی جذاب است و می‌توان با آن ارتباط برقرار کرد. با آموختن مهارت بازی‌سازی و ساخت بازی، می‌توان چیزهایی را که در ذهن به صورت یک رویا هستند، به واقعیت تبدیل کرد. مثلاً خیلی از بچه‌ها یک داستان ماجراجویی به ذهنشان می‌رسد، ولی نمی‌توانند به راحتی آن را برای دیگران با جزئیات بازگو کنند. اما با ساخت بازی، می‌توانند همان داستان ماجراجویی را که در ذهنشان بوده است، به نمایش بگذارند.

به نظر من انجام کارها به شکل سنتی، دیگر خیلی جواب‌گوی نیاز انسان‌های امروزی نیست. پس همه باید روی فناوری و الکترونیک سرمایه‌گذاری کنند تا بتوانند موفق شوند. بازی‌سازی هم در همین گروه قرار می‌گیرد و نوجوان‌ها می‌توانند با تلاش و پشتکار در این زمینه، آینده شغلی خوبی داشته باشند. با یادگیری و کسب مهارت در بازی‌سازی، می‌توان به کسب درآمد و پول هم رسید.

یکی از خوبی‌های بازی‌های رایانه‌ای این است که در هر سنی طرف‌دار دارند و کمتر کسی را می‌توان پیدا کرد که این بازی‌ها را دوست نداشته باشد. تنوع زیاد بازی‌ها باعث شده است که برای هر سلیقه‌ای بازی وجود داشته باشد. به نظر من بچه‌ها وقتی متوجه استعداد و علاقه خود شدند، باید متناسب با نشان یادگیری را شروع کنند و منتظر نشوند که به دانشگاه بروند تا چیزی یاد بگیرند.

## کجا برویم؟

اگر شما هم دوست دارید یک بازی‌ساز موفق شوید و از کنار آن کسب درآمد کنید، باید خودتان را برای رفتن به یک کلاس جذاب آماده کنید. خانم شریفی می‌گوید: «دوره‌های مرکز به صورت حضوری و برخط (آنلاین) برگزار می‌شوند و سعی کرده‌ایم بیشتر کلاس‌ها را به شکل برخط برگزار کنیم. کلاس‌هایی که از اسفند سال گذشته آغاز شدند، با ظرفیت کم و با رعایت موازین بهداشتی برگزار شدند. بچه‌ها به راحتی می‌توانند به سایت «[irangdi.ir](http://irangdi.ir)» مراجعه کنند و برای ثبت‌نام در کلاس‌ها، اطلاعات مورد نیاز خود را ببینند. البته استادان سطح بچه‌ها را بررسی می‌کنند تا در کلاس مناسب ثبت‌نام شوند. در مسیر ساخت بازی، هم ما و هم استادان مرحله به مرحله در کنار بچه‌ها هستیم تا ثمره تلاش و علاقه خود را بتوانند ببینند.»



## معرفی بازی ایرانی

امروزه تنوع بازی‌ها آن قدر زیاد شده است که آدم نمی‌داند کدام بازی را انتخاب کند. خوب است بدانید که بین این همه بازی خارجی، کلی بازی ایرانی خوب هم وجود دارد که با انتخاب آن‌ها، هم می‌توان کلی سرگرم شد هم اینکه از سازندگان بازی‌های ایرانی، حمایت کرد. برای نمونه، چند بازی ایرانی را به شما معرفی می‌کنیم.

### مهدیار ۳

مهدیار ۳ در واقع یک بازی ماجراجویی و معمایی داستان‌محور به حساب می‌آید. این بازی یک داستان ورزشی مناسب برای کودکان و نوجوانان است. در مهدیار ۳ باید به مهدیار کمک کنید تا بتواند به اردوی ورزشی برود و در مسابقات ورزشی مثل دوچرخه‌سواری، شرکت کند.

### تیشه

یکی دیگر از بازی‌های جذاب که در گروه بازی‌های معمایی و فکری قرار می‌گیرد، تیشه است. تیشه یک بازی کلمه‌ای جذاب و متفاوت به حساب می‌آید که بازیکن را در هر زمینه‌ای که به آن علاقه دارد، به چالش می‌کشد. در هر مرحله از بازی، باید تعدادی کلمه را پیدا کرد. هر قدر که بتوانید هوشمندانه‌تر کلمات را پیدا کنید، امتیاز بیشتری خواهید گرفت.

### سرضرب

بازی سرضرب، یک بازی فوتبالی متفاوت است. در این بازی باید با یک انگشت و اشاره روی صفحه، هدایت توپ را در دست گرفت و آن را از میان موانع متفاوت عبور داد. هدف بازیکن در این بازی، رساندن توپ به دروازه و زدن گل است. این بازی مراحل بسیاری دارد که بعد از پایان هر فصل یک مرحله، جایزه دارد. تعداد توپ‌ها در بازی محدود است با هر بار گل زدن، می‌توان یک توپ به دست آورد. این بازی به تقویت تمرکز، دقت و سرعت عمل کمک می‌کند و برای همهٔ سنین می‌تواند مفید باشد.

